

Director industrial i general de Bonar Plastics España, Màrius Petit Vidal és un gran coneixedor del món del plàstic, cosa que el capacita per revelar-nos les claus perquè aquest material no perjudiqui el medi ambient: **“Reutilització i generació del mínim residu possible.”** Uns principis seguits al peu de la lletra per aquesta empresa, ubicada a Gavà, com ho demostra el fet que disposi del **“distintiu de qualitat ambiental de la Generalitat.”**

Deixem ara que en Màrius ens resumeixi els orígens de Bonar Plastics España: **“Es va muntar fa uns 15 anys, de la mà d'un holandès, amb el capital d'una firma ja existent al seu país. Li havien confiat la creació d'una indústria dedicada a la fabricació de peces de plàstic per a un procés molt concret, l'emmotllat rotacional. El que ara és Bonar Plastics España va néixer a Sant Boi (Baix Llobregat) com a empresa amb monoprodacte. El negoci no va experimentar l'evolució esperada, amb el consegüent desinterès per part de l'empresa mare. No obstant això, aquell empenedor holandès va decidir mantenir l'activitat de manera independent, va ampliar l'oferta de productes i va dirigir-se a altres mercats. Tot i mantenir una línia estàndard de producte, es va orientar cap al disseny i fabricació de peces tècniques que resolen necessitats específiques dels clients.”** A partir d'aquell moment, el negoci experimenta un creixement notable, de manera que el seu artífex es planteja la possibilitat de vendre'l a un grup multinacional, una possibilitat que es va fer realitat **“fa tres anys, quan va passar a mans d'una firma de capital escocès, Low and Bonar, coneguda mundialment.”** Quan el grup escocès va adquirir-la, aquesta empresa catalana va requerir profundes reformes: **“Vam passar de ser una firma amb propietari i unes determinades aspiracions a formar part d'un grup multinacional amb motivacions molt més globals. No podem oblidar que Low and Bonar disposa d'arrel financera, cotitza a la borsa de Londres i per tant es valoren molt les expectatives que genera en l'accionista.”** En Màrius reconeix que aquest punt de vista **“de vegades no encaixa amb el del substrat industrial. En els negocis industrials els canvis no acostumen a donar resultats visibles a curt termini, mentre que al món financer els resultats són immediats. És difícil mantenir l'equilibri entre dues aproximacions a la realitat tan diferents.”** Malgrat els entrebancs, avui Bonar Plastics España es manté en la línia que tan bé la defineix: atendre les necessitats específiques del client, una tasca gens fàcil, fruit d'un procés laboriós: **“El Departament Comercial detecta l'oportunitat de captar l'interès del client. Posteriorment, oferim el nostre servei a l'interessat i l'oficina tècnica es posa a treballar. Entre els nostres col·laboradors habituals hi ha estudis de disseny gràfic que vesteixen la solució, perquè una peça sobre plànol resulta freda.”** En Màrius defineix les seves peces amb tres adjectius: **“Intel·ligents, econòmiques i innovadores.”** Màrqueting en estat pur. **“El mercat per al qual treballem és molt heterogeni”,** subratlla, **“sectors tan diversos com el de l'automoció i el del lleure.”**

El procés de producció de Bonar Plastics España és digne d'esment: **“Fabricuem peces de grans dimensions, el 90% en polietilè. Ens caracteritzem per emprar un procés de sèries curtes. A diferència d'altres mètodes, com per exemple la injecció, el nostre sistema és lent i la sortida de cada peça requereix un cert temps.”** Aquesta lentitud no resta **“complexitat”** a l'operació, però: **“No ens limitem a anar a cal motllista,**

comprar el motlle i fabricar la peça; al darrere de cada pas hi ha molta feina.” Tanmateix, ens resumeix de manera molt planera la gènesi de les peces: **“Obrim el motlle i l'omplim de pols de polietilè abans d'introduir-lo a la cambra del forn, perquè es fongui el material. La següent etapa és l'estació de refredament per aire. Finalment, es torna a obrir el motlle i se n'extreu la peça resultant. El cicle mitjà per a cada peça es prolonga 25 minuts.”** En certa manera, l'activitat d'aquesta indústria és similar a la del **“flequer.”** La seva, doncs, és una feina en la qual l'habilitat i els coneixements de l'operari són factors crítics per a l'èxit amb importants compensacions econòmiques: **“Els motlles que emprem són molt més barats que els que es requereixen per als processos de bufat, per exemple, la qual cosa resulta molt atractiva per al client necessitat d'una producció mitjana-baixa. Als nostres clients de més volum els subministrem un màxim de 15.000 peces l'any, de mitjana.”**

Només fa un any que en Màrius forma part de l'equip de Bonar, i, després de la introducció d'importants millores a la firma, ja s'ha guanyat la confiança dels companys, dels quals es mostra orgullós. Ens adverteix, però, que **“el lideratge no s'obté només perquè algú decideixi que algú altre ha d'ocupar un lloc determinat. És la convivència, la feina de cada dia, el que et converteix en un bon cap.”** Parteix de la base que **“les millores provenen de les persones immerses en la realitat que necessita modificar-se.”** Potser és per aquesta raó que en la seva feina de cada dia es mostra molt confiat: **“Treballem honestament, i això sempre dóna resultats. Complim els objectius previstos per la direcció de la firma i, per tant, hi mantenim una relació molt estreta. Nosaltres som els primers a mostrar-nos exigents amb nosaltres mateixos.”**

Actualment en Màrius compagina la direcció general de l'empresa amb la direcció industrial. Per a ell, una ocupació no té per què excloure l'altra, no en va **“la clau del negoci és una bona gestió industrial.”** De tota manera, **“aquesta duplicitat exigeix grans dosis de disciplina, per tal de no generar divergències.”** Tinguem en compte que dins d'una mateixa indústria sorgeixen conflictes d'interessos: **“La disconformitat entre els departaments Comercial i Industrial és bastant habitual. Com a director general, en aquests conflictes he de ser extremadament ponderat.”**

Arribar a aquest equilibri que gairebé podríem qualificar de salomònic no ha estat fàcil. En Màrius, enginyer industrial, ha passat pel tràngol **“del desencís que representa sortir a la realitat amb un armament inadequat. És un error esperar que la realitat coincideixi amb els teus esquemes preconcebuts.”** Així, ens alerta contra la mitificació dels estudis: **“La formació és important, però cal estar oberts a diferents perspectives. L'educació ens aporta la base, però a partir d'aquesta base tu mateix has de confeccionar el teu propi bagatge, a partir del que captas aquí i allà.”** I també contra els perills de les empreses de treball temporal, en què, al seu parer, la idea original no es respecta: **“Els treballadors contractats passen llargues temporades a les empreses sense que se'ls faci un altre tipus de contracte i ocupant llocs de treball fixos. D'altra banda, el nivell de formació d'aquests empleats és deficient, i això no beneficia en absolut la indústria.”** Per a Màrius Petit Vidal, en qualsevol cas, un dels mèrits essencials de la formació és el fet que faciliti **“una actitud serena davant les dificultats, a més de la capacitat d'aprendre.”**

**“Les millores provenen
de les persones
immerses en la realitat
que necessita
modificar-se”**

Màrius Petit Vidal - Gavà (Baix Llobregat)